

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

PRĘŻYNA

119

1. Nazwa

KOŚCIÓŁ RZYMSKOKATOLICKI PW.ŚW. JAKUBA APOSTOŁA

2. Czas powstania

ok. 1300 r., l. 1888-1889

4. Adres

Prężyna 28
48-210 Prężyna

nr ewidencyjny działki 424, km 3

5. Przynależność administracyjna

województwo opolskie
powiat prudnicki
gmina Biała

6. Współrzędne geograficzne

N: 50° 22' 47,14"
E: 17° 38' 19,89"

7. Poprzednie nazwy miejscowości

Gross Pramsen

8. Właściciel i jego adres

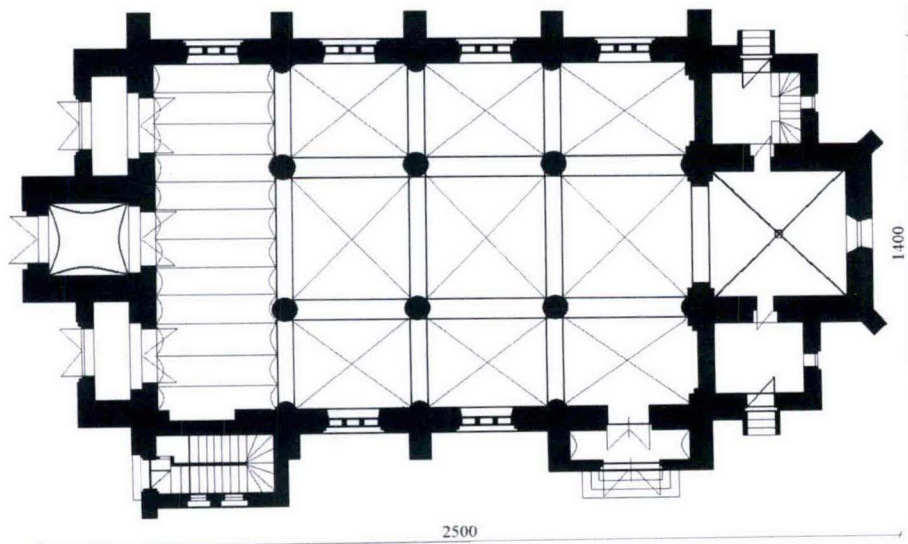
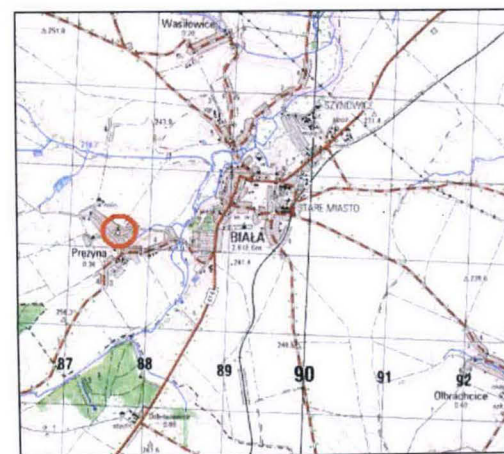
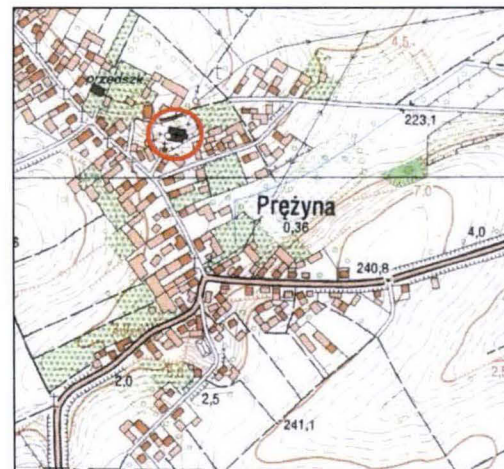
Parafia Rzymskokatolicka św.
Jakuba Apostoła w Prężynie
Prężyna 28
48-210 Prężyna

9. Użytkownik i jego adres

Parafia Rzymskokatolicka św.
Jakuba Apostoła w Prężynie
Prężyna 28
48-210 Prężyna

10. Formy ochrony

nr rej. 1080/66 z dnia 04.02.1966 r.

Miejscowość wzmiankowana w 1223 roku pod nazwą Pransina. W 1295 r. w Księdze uposażeń biskupstwa wrocławskiego (Liber foundationis episcopatus Vratislaviensis) miejscowość wymieniona jest jako Pramsina, wieś lokowana na prawie polskim *iure polonico*. W 1379 r. odnotowana jest pod nazwą Pramsin Major, w 1423 r. występuje jako Parva Pramsen, w 1534 r. pod nazwą Gross Prusin i Wielka Prężyna. Na mapie Wielanda z 1736 r. zaznaczona jako Pransina. W 1830 r. występuje jako Groß Pramsen i pod polską nazwą Wielka Pransina, w 1865 r. odnotowana jest pod obecnie stosowaną, polską nazwą *Wielka Prężyna*, a także niemiecką Gross Pramsen. W 1888 r. odnotowano ją pod nazwą *Prendzyna*.

Nazwa pochodzi od staropolskiego słowa: prężyna, pręga, smuga, znaczącego pierwotnie potok (kręty i szybki).

Miejscowość lokowana na prawie polskim (*iure polonico*), pierwotnie stanowiła własność rycerza Jana, syna Syboty. Parafia erygowana w XIII w. przez biskupa wrocławskiego Tomasza I. Pierwotny kościół pw. śś. Piotra i Pawła, później św. Jakuba, wzmiankowany w 1233 r. W 1333 r. wzmiankowany jest proboszcz parafii o imieniu Jan. Wczesnogotycki, zbudowany w tradycji późnoromańskiej, z jednonawowym prostokątnym korpusem i węższym, wydłużonym, zamkniętym prosto dwuprzęsłowym prezbiterium. Kwadratowe przęsła prezbiterium nakrywały sklepienia krzyżowo-żebrowe o podwyższonych kluczach i ceglanych żebrach spływających na kamienne, podcięte służki. Nawa nakryta była stropem drewnianym. Taki plan kościoła przedstawiają archiwalne rysunki inwentaryzacyjne i projektowe z 1876 r. i 1882 r. przechowywane w Archiwum Państwowym w Pszczynie. Ich analiza wskazuje, że początkowo planowano przebudowę średniowiecznego kościoła z wykorzystaniem dwuprzęsłowego prezbiterium, jednakże plany rozbudowy z 1883 r. zakładały już tylko pozostawienie wschodniego przęsła prezbiterium i budowę korpusu w stylu neogotyckim. W 1883 roku położono kamień węgielny pod budowę nowego kościoła, którego poświęcenie nastąpiło 14 czerwca 1893 r.

SYTUACJA: wieś położona w gminie Biała, w północno-wschodniej części powiatu prudnickiego, w zachodniej części Płaskowyżu Głubczyckiego, u podnóża Sudetów Wschodnich, na pograniczu z Niziną Śląską. Około 1,5 km na południowy-zachód od miasta Biała i około 8 km na północny-wschód od Prudnika. Kościół usytuowany w centrum wsi, na wyniesieniu terenu, po wschodniej stronie drogi. Na prostokątnej parceli otoczonej ażurowym, kutym ogrodzeniem między ceglanyimi słupkami przesęt. Ok. 40 m. na północny wschód od kościoła budynek plebanii wokół zabudowania wsi.

Kościół orientowany, otoczony cmentarzem parafialnym. W południowo-zachodniej części cmentarza kaplica i brama wejściowa, w części północno-wschodniej furtka. Wokół kościoła teren utwardzony: chodniki z płyt betonowych, od frontu kostka betonowa typu polbruk.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA:

Ściany: zewnętrzne z cegły pełnej, ceramicznej w wątku kowadełkowym, na zaprawie wapiennej, nieotynkowane, spoina płaska. Prezbiterium gotyckie otynkowane tynkiem wapiennym, gładkim. Posadowione na kamiennym cokole zwieńczonym ceglanyim gzymsem. Dekoracja architektoniczna wyrobiona w cegle i z kształtek ceramicznych (gzymsy, fryzy, obramienia okien) oraz cegły barwionej w kolorze czarnym a także fragmentów pokrytych tynkiem. Rzeźba architektoniczna z czerwonego piaskowca. **Ściany wewnętrzne:** murowane z cegły, otynkowane, tynk zacierany gładko, malowany monochromatycznie, na ścianie tęczowej polichromie. Filary, archiwolty, gurtury i żebrak murowane z cegły i kształtek ceglanych. Chór murowany, wsparty na filarach, balustrada drewniana, zdobiona płycinami z ostrołucznym motywem arkadkowym. **Sklepienia i stropy:** w prezbiterium sklepienie krzyżowo-żebrowe, czterodzielne, murowane z cegły otynkowane gładko, żebrak ceglany z kształtek o profilu wałka. W nawie głównej i w nawach bocznych sklepienia krzyżowo-żebrowe, czterodzielne na gurtach, wysklepki otynkowane gładko, żebrak i gurtury ceglany. W kruchcie sklepienie żaglaste, pod chórem strop ceglany, odcinkowy na belkach stalowych, w zakrystiach stropy drewniane, legarowe. W wieży drewniane stropy belkowe tzw. nagie. **Wieżba dachowa** drewniana, płatwiowo-kleszczowa o stolcach pochyłych. **Pokrycie:** dachówka ceramiczna, zakładkowa. (współczesna), hełm wieży kryty blachą miedzianą. Rynny i rury spustowe z blachy ocynkowanej. **Posadzki, podłogi:** w kruchcie, nawach i prezbiterium posadzka kamienna z kwadratowych płyt szarego i czarnego marmuru układanych w karo. Ławki w nawie na drewnianym podeście. Na emporze i w zakrystiach podłoga z desek. **Schody:** zewnętrzne – w fasadzie jednostopniowe, kamienne podesty (granit), w wejściach bocznych i do zakrystii dwu i trzystopniowe kamienne (granit). Na emporę kamienne (granit) dwubiegowe powrotne, w wieży schody drewniane, drabiniaste. **Otwory:** okienne zróżnicowane wielkością, zamknięte łukiem ostrym, trójdzielne ujęte ostrołuczną płyciną, ostrołuczne jednodzielne, ostrołuczne zdwojone (w typie biforium), okulusy, szczelinowe i zamknięte łukiem odcinkowym. **Okna:** w nawie witraże o motywie geometrycznym, szklenie w ołów w stalowych ramach, w prezbiterium witraż figuralny św. Jakub Starszy, w wieży drewniane, krosnowe, w górnej kondygnacji wieży drewniane okna żaluzjowe. **Otwory drzwiowe zewnętrzne:** w fasadzie boczne - zamknięte łukiem ostrym z

14. Kubatura ok. 4000 m ³	15. Powierzchnia zabudowy: ok. 300, m ²	16. Przeznaczenie pierwotne sakralne	17. Użytkowanie obecne sakralne
18. Stan zachowania Stan zachowania dobry. <u>Konstrukcja</u> stabilna, brak widocznych spękań oraz wychyleń od pionu. <u>Ściany</u> zewnętrzne licowane cegłą, fasada po remoncie konserwatorskim elewacji, wykonano czyszczenie cegieł i ich impregnację oraz wymianę spoin. Ściany boczne wymagają kontynuacji prac remontowych, w chwili obecnej są silnie zabrudzone, występują liczne ubytki w spoinach, w których porastają mchy i drobna roślinność. Część cegieł i kształtek ceramicznych z ubytkami. <u>Tynki zewnętrzne</u> : występują jedynie w części wschodniej, na ścianach gotyckiego prezbiterium. Występuje lokalne odspojenie tynku od podłoża oraz ubytki do odsłonięcia materiału ceramicznego. Powłoki malarskie odspojone także z ubytkami warstwy. <u>Tynki wewnętrzne</u> w stanie dobrym, po renowacji wnętrza. Partie dekoracji ceglanej we wnętrzu po remoncie metodami budowlanymi: cegły ceramiczne i kształtki pomalowane farbą koloru ceglatego, spoiny uzupełnione pomalowane farbą w kolorze białym. Dekoracja architektoniczna tj. zdobione floralnie kielichowe kapitele, wsporniki słupów i profilowane bazy kolumn w nawach pomalowane w kolorze zielonym, beżowym i ceglстым. <u>Stolarka i ślusarka okienna</u> w stanie dobrym. <u>Stolarka drzwiowa</u> zewnętrzna w stanie bardzo dobrym, współczesna z zachowaniem oryginalnych zawiasów, okuć i zamków. Stolarka drzwiowa wewnętrzna zachowana w formie oryginalnej z końca XIX w. - w stanie dobrym. <u>Schody wewnętrzne</u> – konstrukcja stabilna, stan bardzo dobry. <u>Posadzki i podłogi</u> w stanie dobrym. We wnętrzu zachowane są oryginalne kamienne posadzki z płyt czarnego i szarego marmuru układanych w karo. <u>Sklepienia i stropy</u> w stanie dobrym. Konstrukcja więźby w stanie dobrym. <u>Ceramiczne pokrycie dachu</u> oraz poszycie z blachy miedzianej stanie dobrym, po wymianie. Drewniana konstrukcja empory chóru muzycznego stabilna, w stanie dobrym. Instalacje: elektryczna, wodna – deszczowa, odgromowa - w stanie dobrym.		19. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie ► Zagrożeniem jest zły stan zachowania ceglanych elewacji, destrukcja lica i skromnego detalu architektonicznego. Wymagany remont konserwatorski elewacji bocznych, uzupełnienie ubytków cegieł i kształtek ceramicznych, naprawa lub wymiana spoin na wapienne. Zabiegów konserwatorskich i rozpoznania architektonicznego wymaga wczesnogotyckie prezbiterium, otynkowane tynkiem wapiennym.	

20. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Archiwum Państwowe w Katowicach Oddział w Pszczynie

- sygn. XVIII-1111
- sygn. XVIII-1113
- sygn. XVIII-1115
- sygn. XVIII-1121

21. Uwagi

22. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Bibliografia

Borek H., Górny Śląsk w świetle nazw miejscowych, Opole 1988

Chlebowski B., W Walewski, Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, t. I, Warszawa 1880

Knie J.G, Alpabetisch, Statistisch, Topographische Uebersicht aller Dorfer, Flecken, Stadt und andern Orte der Konigl. Preus. Provinz Schliesen.... Breslau 1830.

Triest F., Topographisches Handbuch von Oberschlesien, Breslau 1864

Zimmermann F.A., Beytrage zur Beschreibung von Schlesien, t. 1-3 Brieg 1783-1795

Adamy H., Die Schlesischen Ortsnamen ihre entstechung und bedeutung. Breslau 1888

Rocznik Diecezji Opolskiej. Opole 2006

Chrzanowski T., Kornecki M., Katalog Zabytków Sztuki w Polsce, t. VII, z. 12
T. Chrzanowski, M.Kornecki, Sztuka Śląska Opolskiego od średniowiecza do końca XIX w., Kraków 1974 r.

25. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)

pocztówki - <http://dolny-slask.org.pl/>
<http://mapy.amzp.pl/>

24. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

Tekst : mgr Jerzy Skarbek

plany, rysunki : mgr Jerzy Skarbek

fotografie : mgr Jerzy Skarbek

26. Załączniki

Załącznik do karty ewidencyjnej : sz. 8

1. Miejscowość	Prężyna	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Biała	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY RZYM.-KAT. PW. ŚW. JAKUBA	cd. opisu.
3. Powiat	prudnicki		
4. Województwo	opolskie		

naświetlem, drzwi drewniane, dwuskrzydłowe, prostokątne, pełne, opierane deskami pionowo, zawieszone na dwóch parach kowalskich zawiasów, klamki i szyldy ozdobne. W naświetlu witraż i drewniany motyw maswerku czworolistnego. Analogiczne ukształtowane drzwi wejścia do kruchty bocznej. W wejściu głównym drzwi drewniane, zamknięte łukiem odcinkowym, dwuskrzydłowe, pełne, opierane deskami pionowo, zawieszone na dwóch parach kowalskich zawiasów, klamki i szyldy ozdobne. Nad drzwiami tondo z płaskorzeźbionym przedstawieniem MB z Dzieciątkiem autorstwa S. Kern. Drzwi w aneksie mieszczącym klatkę schodową dwuskrzydłowe w podziale 1/3 do 2/3, w naświetlu uproszczony maswerk i witraż. Drzwi do zakrystii jednoskrzydłowe o analogicznej formie. Wszystkie drzwi współczesne. Drzwi wewnętrzne: z kruchty do nawy drewniane, konstrukcji ramowo-płycinowej, dwuskrzydłowe zamknięte łukiem odcinkowym, w wejściach bocznych analogiczne, do kruchty bocznej z naświetlem. Wszystkie drzwi historyczne. Z prezbiterium do zakrystii jednoskrzydłowe, drewniane, pełne, opierane współcześnie. Na emporę chóru drewniane, konstrukcji ramowo-płycinowej, jednoskrzydłowe zamknięte łukiem odcinkowym.

RZUT: Kościół orientowany, założony na planie prostokąta, trójnawowy, czteroprzęsłowy. W części wschodniej jednoprzęsłowe, założone na planie kwadratu prezbiterium, flankowane zbliżonymi do kwadratu zakrystiami. Prezbiterium zamknięte prosto, otwarte do nawy ostrołuczną arkadą. Od zachodu kwadratowa wieża z kruchtą wejścia głównego, flankowana prostokątnymi kruchtami wejść bocznych. Przy pierwszym prześle od południa prostokątny aneks schodowy, przy czwartym prześle kruchta wejścia bocznego. Naroża i osie międzyokiennie oszkarpowane.

BRYŁA: korpus nawowy i niższe prezbiterium kryte wysokimi dachami siodłowymi. Zakrystie o wysokości równej prezbiterium, kryte dachami dwuspadowymi. Aneks klatki schodowej kryty dachem dwuspadowym w układzie szczytowym. W narożach i osiach międzyokiennych korpusu wydatne, jednouskokowe szkarpy. Nad całością dominuje czterokondygnacyjna wieża, zwieńczona wysokim dachem ostrołupowym z przepustnicami, zakończona kulą i krzyżem. Przy niej, po obu stronach, znacznie niższe kruchty boczne kryte jednospadowo.

ELEWACJE: murowane z czerwonej cegły ceramicznej, w wątku kowadełkowym. Dekoracja architektoniczna wyrobiona w dwubarwnej cegle i z kształtek ceramicznych (gzymsy, fryzy) oraz w postaci otynkowanych gładko płycin. Elewacja zachodnia (fasada): symetryczna, trójosiowa, ukształtowana przez usytuowaną pośrodku czterokondygnacyjną wieżę i szczytową fasadę korpusu. *Wieża* 1-osiowa, w przyziemiu ostrołuczny portal wejścia głównego z łękiem zdobionym naprzemiennym układem dwóch warstw czerwonej i jednej warstwy barwionej czarno cegły. Nad otworem drzwiowym, na tle gładko otynkowanej ściany, tondo w ceglany otoku z płaskorzeźbionym przedstawieniem Matki Boskiej z Dzieciątkiem. Nad portalem trójkątny szczyt (uproszczona wimperga) opierzony blachą miedzianą. Powyżej trzy wąskie szczelinowe okna, w trzeciej kondygnacji jedno okno szczelinowe. Pomiędzy III a IV kondygnacją wydatny gzyms opierany blachą. W IV kondygnacji, w wysokiej ostrołucznej niszy o narożach dekorowanych na przemian warstwą czerwonej i barwionej czarno cegły, zamknięty łukiem odcinkowym otwór dzwonny z drewnianymi żaluzjami. Nad nim tarcza zegara, czarna ze złotymi wskazówkami, w otoku z cegieł na przemian czarnych i czerwonych. Łęk zaakcentowany naprzemiennym układem dwóch warstw czerwonej i jednej warstwy barwionej na czarno cegły, u podstawy łuku, dekoracyjny, geometryczny fryz z cegieł czerwonych i czarnych, obiegający wieżę z czterech stron. W zwieńczeniu wyładowany, prosty gzyms wsparty rytmem ceglanych, schodkowych kroksztynów. W przyziemiu, po obu stronach wieży kruchty boczne z ostrołucznymi portalami wejść bocznych, z łękami zaakcentowanymi naprzemiennym układem dwóch warstw czerwonej i jednej warstwy barwionej czarno cegły, zwieńczonymi trójkątnymi szczytami z daszkami dwuspadowymi. Powyżej w narożach i po obu stronach wieży górne części przypór, zdobione geometrycznym fryzem z czarnej cegły. Między nimi otynkowany, wgłębny motyw krzyża łacińskiego. Elewacja południowa: ukształtowana przez wieżę, korpus i prezbiterium. *Wieża analogiczna* jak w fasadzie. *Korpus* 4 osiowy w regularnym rytmie wyznaczonym przez trójdzielne okna zamknięte łukiem ostrym, z łękami zaakcentowanymi naprzemiennym układem dwóch warstw czerwonej i jednej warstwy barwionej czarno cegły. U podstawy łuku, dekoracyjny, geometryczny fryz cegieł czerwonych i czarnych, obiegający ścianę i przypory. Pod oknami gzyms okapnikowy. Między osiami jednouskokowe przypory. W osi 1 ej 2-osiowy aneks klatki schodowej zamknięty trójkątnym

Opracowanie załącznika:
(data i podpis)

sierpień 2015 r.
mgr Jerzy Skarbek

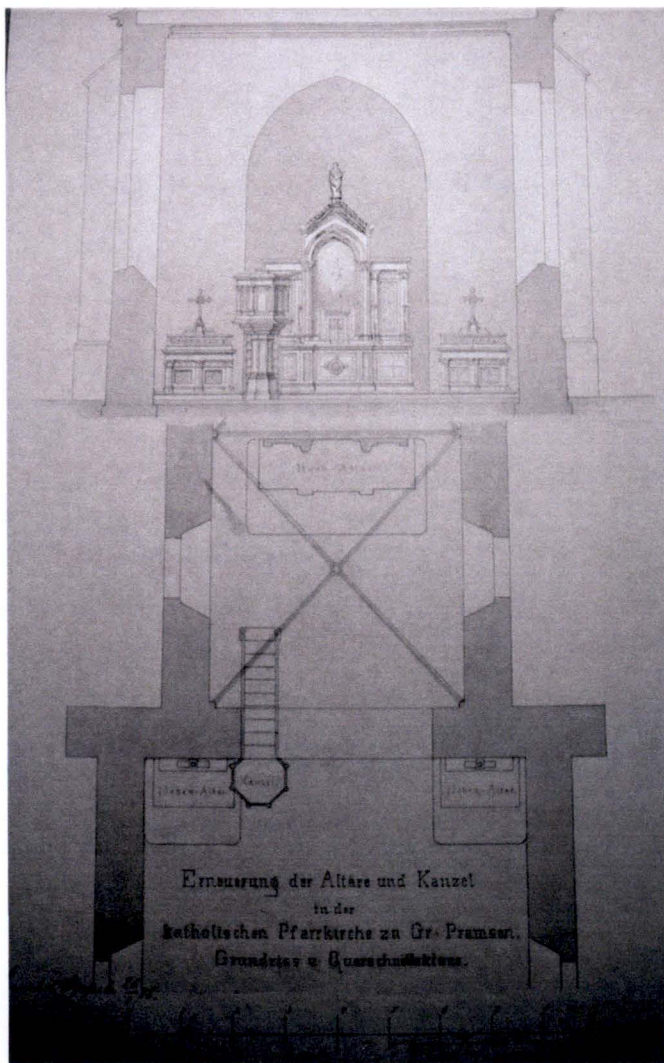
szczytem; w jego centrum dwa jednoodcinkowe, ostrołuczne okienka w typie biforium o łękach zaakcentowanych naprzemiennie czerwoną i czarną cegłą, nad nimi okulus w analogicznej oprawie. Dolna część osi 4-ej przesłonięta kruchłą wejścia bocznego z ostrołucznym portalem wejścia bocznego, z łękiem zaakcentowanym naprzemiennym układem dwóch warstw czerwonej i jednej warstwy barwionej czarno cegły, zwieńczonym trójkątnym szczytem z daszkiem dwuspadowym. Całość zwieńczona gzymsem z fryzem arkadkowym. W połaci dachu trójkątne wystawki. *Prezbiterium* przesłonięte 1-osiową zakrystią z ostrołucznym wejściem, nad nim trójkątny ceglany gzymś (uproszczona wimperga), powyżej dwa ostrołuczne okienka w typie biforium z łękami zdobionymi analogicznie jak w oknach aneksu w 1-ej osi. Elewacja wschodnia – prezbiterialna: 3-osiowa, symetryczna, w osi 1 i 3-ej okna zakrystii ujmujących gotyckie prezbiterium. Prezbiterium 1 osiowe, zamknięte prosto, otynkowane gładko, pokryte powłoką malarską w barwie białej. Okno zamknięte ostrołucznie, w ceglany obramieniu, pod nim kamienny (czerwony piaskowiec), neogotycki nagrobek księdza Lipczyka z 1909 r. powyżej okulus w obramieniu z cegieł dwubarwnych. Prezbiterium zwieńczone trójkątnym szczytem z ceglany obramieniem i fryzem schodkowym, w narożach skośne, otynkowane przypory. Korpus zwieńczony trójkątnym szczytem z triadą zróżnicowanych wysokością ostrołucznych okien. W wierzchołku i u podstawy szczytu prostopadłościennymi sterczynami. W wierzchołku metalowy krzyż. Elewacja północna: analogiczna do południowej, za wyjątkiem osi 4-ej, w której zamiast kruchły wejścia bocznego dwa poziome okien; w strefie dolnej, w zamkniętej odcinkowo niszy niskie triforium, nad nim nadwieszony gzymś okapnikowy, powyżej okno trójdzielne analogiczne do pozostałych.

WNĘTRZE: trójnawowe, pseudohalowe, otynkowane, malowane monochromatycznie, z polichromiami w ścianie tęczowej. Nawy wydzielone ceglany kolumnami z kapitelami liściastymi, nakryte czterodzielnymi sklepieniami krzyżowo-żebrowymi. Ceglany żebra i gury spływają na kapitele kolumn i kapitele przyściennych. Łuk tęczowy ostrołuczny zaakcentowany ceglany obramieniem. W ścianie tęczowej, po obu stronach łuku tęczowego ostrołuczne nisze w ceglany obramieniu mieszczące ołtarze boczne. Prezbiterium na jednostopniowym, kamiennym podwyższeniu, zamknięte prosto, w nim ołtarz główny. Nad prezbiterium gotyckie, czterodzielne sklepienie krzyżowo-żebrowe ze zwornikiem. Przy pierwszej, północno-wschodniej kolumnie nawy ambona. Na pozostałych kolumnach wsporniki z figurami świętych. W zachodniej części nawy murowana empora chóru muzycznego, wsparta na odcinkowych łękach. Balustrada pełna, drewniana, dekorowana ostrołuczными arkadkami. Wejście na emporę schodami w aneksie przy wieży.

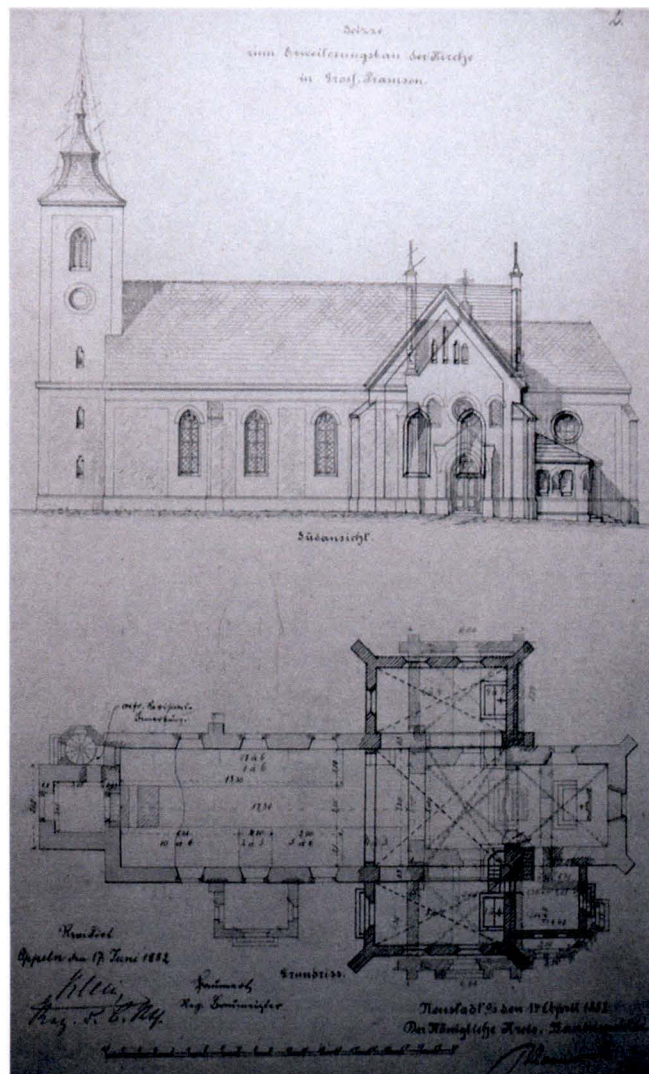
WYPOSAŻENIE: neogotyckie, jednolite stylowo, wpisane do rejestru zabytków pod nr Ks B.t. I – 11/1-3-/03

1. Ołtarz główny pw. Adoracji Pana Jezusa Ukrzyżowanego, neogotycki.
2. Balustrada (balaski), neogotyck (zdemontowana).
3. Ołtarz boczny pw. św. Barbary, w południowej arkadzie.
4. Ołtarz boczny pw. Ukrzyżowania, w nawie pod chórem.
5. Ołtarz boczny pw. św. Dominika, w północnej arkadzie.
6. Ambona.
7. Prospekt organowy.
8. Chrzcielnica.
9. Rzeźba Chrztu w Jordanii.
10. Rzeźba św. Anna Samotrzeć.
11. Rzeźba św. Józefa z Dzieciątkiem.
12. Konfesjonał.
13. Rzeźby na wspornikach przyściennych; Rut Moabitka, św. Jan Nepomucen. św. Józef, św. Piotr, św. Paweł,
14. Obraz św. Cecylii (historyzm).
15. Obraz Opłakiwanie Chrystusa.
16. Obraz św. Franciszka, 2 szt.
17. Obraz św. Jakub z Compostelli.
18. Obraz św. Urbana.
19. Stacje drogi krzyżowej.
20. Witraż w prezbiterium św. Jakub Starszy
21. Nagrobek księdza Lipczyka 1909 r.

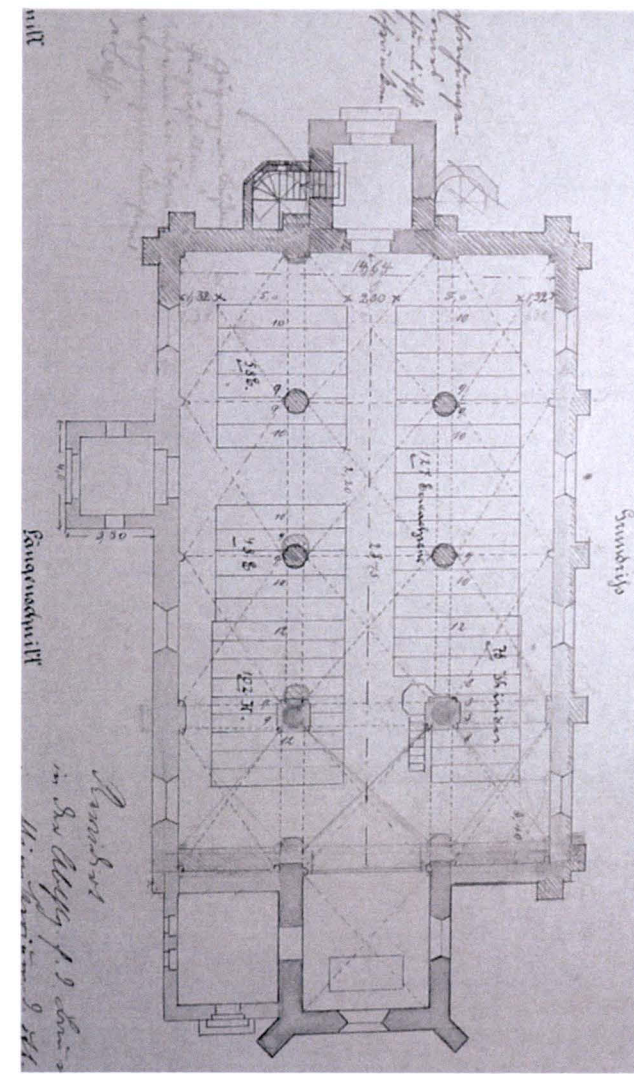
1. Miejscowość	Prężyna	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Biała	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY RZYM.-KAT. PW. ŚW. JAKUBA	Materiały archiwalne.
3. Powiat	prudnicki		
4. Województwo	opolskie		

1876 r. – ołtarz i rzut prezbiterium starego kościoła.

1882 r. Niezrealizowany projekt rozbudowy kościoła.

1883 r. Niezrealizowany projekt rozbudowy kościoła.

Kirche in Gross-Pramsen.
Neu-Berstadt 1891.

Blatt 1

Kirche in Gross-Pramsen.
Neu-Berstadt 1891.
Neu-Berstadt 1891.

Blatt 2

St. Michael

Neu-Berstadt 1891.
Neu-Berstadt 1891.
Blatt 1

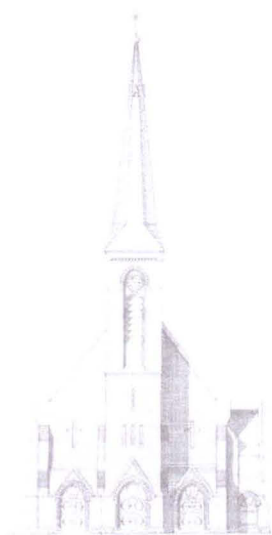

Neu-Berstadt 1891.

Zrealizowane plany kościoła z 1890 r. aut. Ritzel

Kirche in Gross-Pramsen.
Neu-Berstadt 1891.

Blatt 1

St. Michael

Kath. Pfarrkirche, Gr. Pramßen

Fotografia z lat 30. XX w.

Wnętrze 1939 r.

ok. 1960 r.

1. Miejscowość	Preżyna	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres KOŚCIÓŁ PARAFIALNY RZYM.-KAT. PW. ŚW. JAKUBA	6. Zawartość załącznika fotografie
2. Gmina	Biała		
3. Powiat	prudnicki		
4. Województwo	opolskie		

1

2

3

4

5

6

1. Miejscowość	Prężyna	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Biała	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY RZYM.-KAT. PW. ŚW. JAKUBA	fotografie
3. Powiat	prudnicki		
4. Województwo	opolskie		

10

11

12

13

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 5

1. Miejscowość	Prężyna	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Biała	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY RZYM.-KAT. PW. ŚW. JAKUBA	fotografie
3. Powiat	prudnicki		
4. Województwo	opolskie		

14

15

16

Opracowanie załącznika:
(data i podpis)

sierpień 2015 r.
mgr Jerzy Skarbek

17

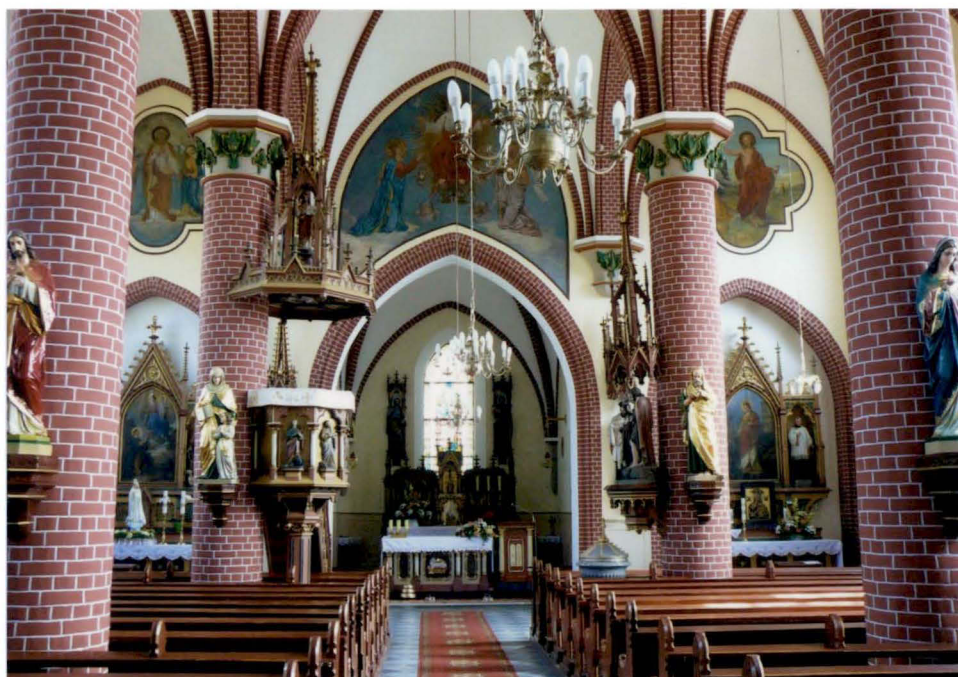

18

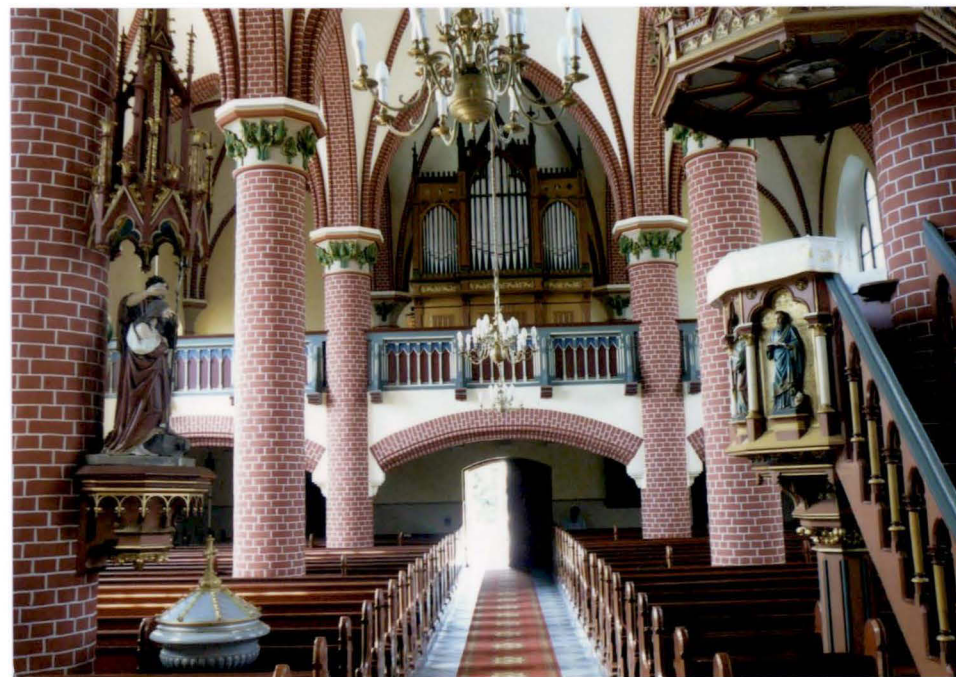

19

1. Miejscowość	Prężyna	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Biała	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY RZYM.-KAT. PW. ŚW. JAKUBA	fotografie
3. Powiat	prudnicki		
4. Województwo	opolskie		

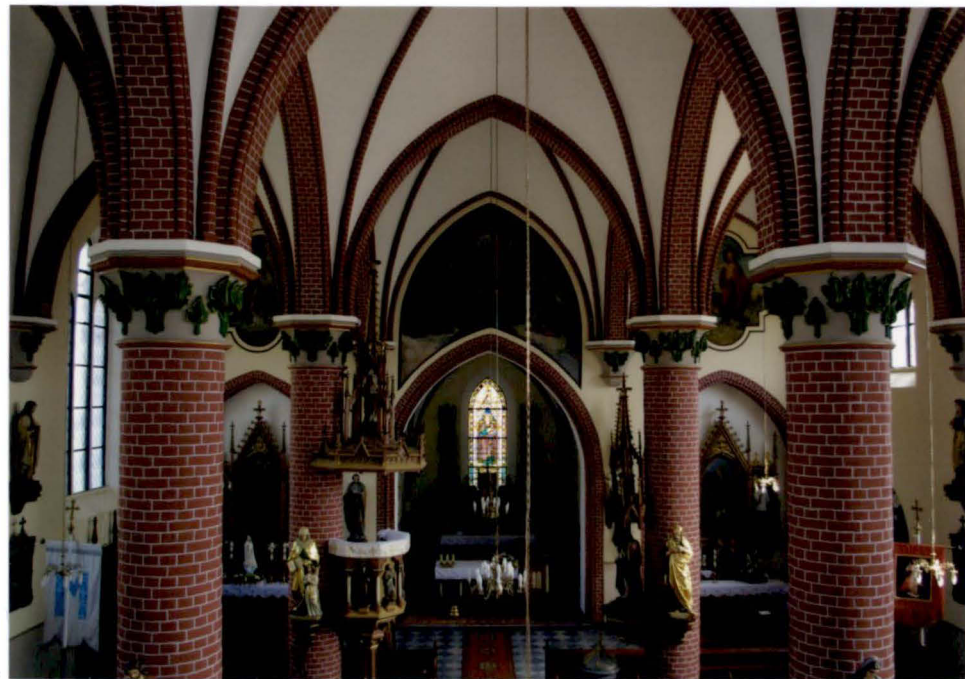
20

21

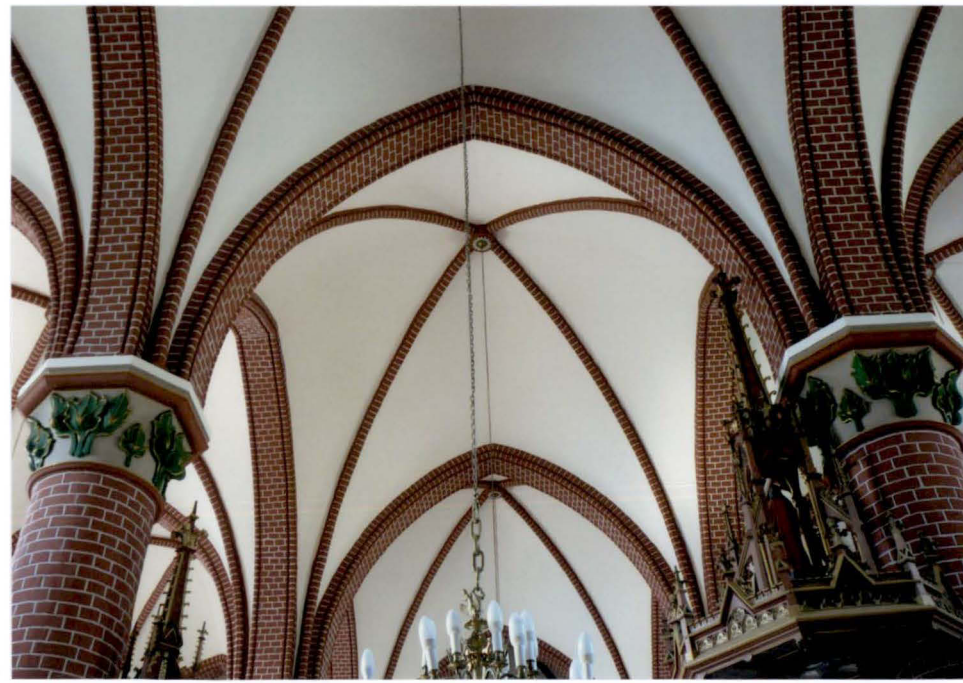
22

23

24

25

1. Miejscowość	Prężyna	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Biała	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY RZYM.-KAT. PW. ŚW. JAKUBA	fotografie
3. Powiat	prudnicki		
4. Województwo	opolskie		

26

27

28

29

30

31

32

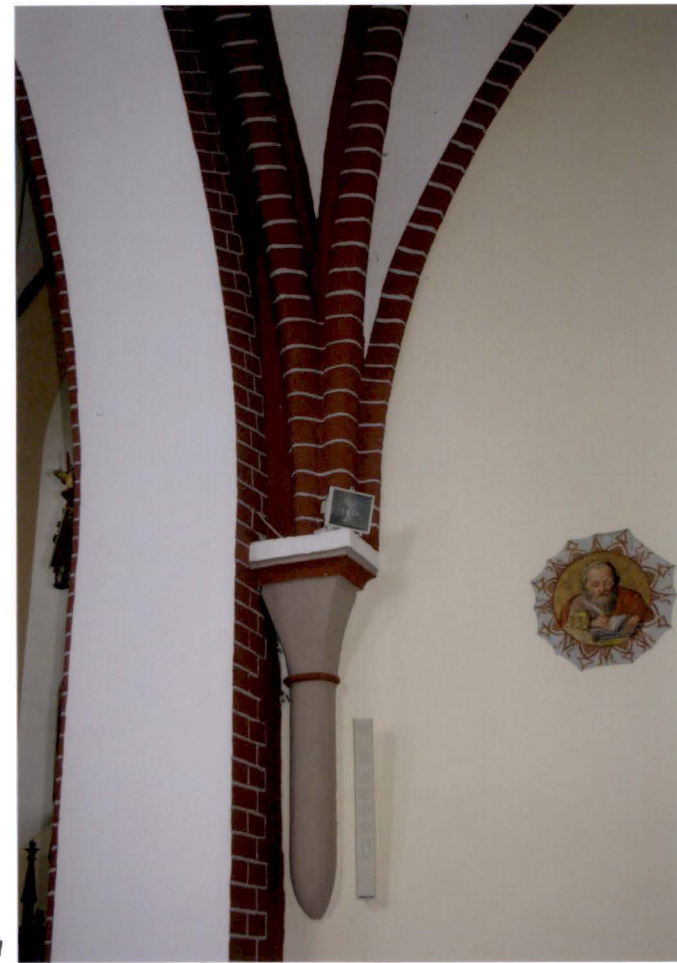
1. Miejscowość	Prężyna	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Biała	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY RZYM.-KAT. PW. ŚW. JAKUBA	fotografie
3. Powiat	prudnicki		
4. Województwo	opolskie		

33

34

35

36

37

38